

РЕШЕНИЕ

№ 1277

гр. П***, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: М. Ненова

при участието на секретаря М. Кузева
като разгледа докладваното от М. Ненова Гражданско дело №
20225220102245 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 441, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 45 от ЗЗД.

Ищецът Т. П. Д. чрез пълномощника си адвокат В. твърди, че въз основа на изпълнителен лист в полза на вискателя И*** Ж*** срещу него било образувано изпълнително дело № 995/2014 г. по описа на ЧСИ У*** Д*** с район на действие Окръжен съд – П***. По изпълнителното дело били наложени възбрани върху еднофамилна жилищна сграда в с. С*** и самостоятелен обект в сграда – апартамент, жилище в гр. П***, ведно с мазе и прилежащите идеални части от поземления имот, върху който е построена сградата. По молба на вискателя за препращане на изпълнително дело било образувано изпълнително дело № 1481/2016 г. по описа на ЧСИ М. А. с район на действие Окръжен съд – П***. След изпращане на призовка за доброволно изпълнение на длъжника бил извършен опис на възбранения жилищен недвижим имот в с. С***, където живеели длъжникът и неговата майка. Имотът бил изнесен на публична продажба, но не бил продаден нито на първата, нито на втората публична продажба. Апартаментът в гр. П*** бил възбранен, описан и продаден на публична продажба, проведена от 17.02.2022 г. до 17.03.2022 г., за сумата от 115 935.12 лв. по изпълнително дело № 260/2021 г. по описа на ЧСИ Г*** Т*** по молба на вискателя и ипотечен кредитор „Банка ДСК“ АД. Постъпилите суми ЧСИ Г*** Т*** разпределил, както следва: за ипотечния кредитор „Банка ДСК“ АД сумата от 34 506.58 лв., за присъединения по право вискател Държавата в лицето на ТД на НАП – П*** сумата 38 356.08 лв. и за присъединения по право вискател И*** Ж***

сумата от 6 886.22 лв. ЧСИ Г*** Т*** превел по сметката на ЧСИ М. А. и сумата от 1 064.73 лв. за погасяване на заплатени авансово такси и разноски по изпълнително дело № 1481/2016 г. Събрани били и такси и разноски по ТТРЗЧСИ, включително пропорционална такса по чл. 26 от ТТРЗЧСИ общо в размер на 6 370.82 лв., както следва: 2 096.58 лв. за събиране на вземането на „Банка ДСК“ АД, 3 025.63 лв. за събиране на вземането на Държавата като присъединен по право вискател, 685 лв. за събиране на вземането на И*** Ж*** като присъединен по право вискател. Независимо, че още на 17.03.2022 г. било ясно, че апартаментът ще бъде продаден и 14 дни по-късно цялата сума била внесена, с разпореждане на ЧСИ М. А. по изпълнително дело № 1481/2016 г. била насрочена нова публична продажба на имота в с. С*** от 19.04.2022 г. до 19.05.2022 г. за сумата от 7 200 лв. Въпреки преведените суми за удовлетворяване на всички вискатели и по двете изпълнителни дела и подадените от ищеца няколко молби, подкрепени с надлежни удостоверения, ЧСИ М. А. отказала да спре публичната продажба. Към 18.05.2022 г., когато задълженията и по двете изпълнителни дела били погасени, ЧСИ М. А. поискала от ищеца плащането на сумата от 685 лв., представляваща такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ за събиране на вземането на И*** Ж***, като в противен случай публичната продажба нямало да бъде спряна и щяла да приключи на следващия ден. Поради това ищецът чрез пълномощника си заплатил сумата в брой на ЧСИ М. А.. Счита, че пропорционалната такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ за събиране на вземането на вискателя И*** Ж*** била събрана незаконосъобразно от ЧСИ М. А. по изпълнително дело № 1481/2016 г., тъй като същата сума е била събрана от ЧСИ Г*** Т*** по изпълнително дело № 260/2021 г. С това ЧСИ М. А. причинила преки вреди на ищеца в размер на 685 лв. С оглед изложено моли ЧСИ М. А. да бъде осъдена да му заплати сумата от 685 лв., представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди от проведено незаконосъобразно изпълнение по изпълнително дело № 1481/2016 г., ведно със законната лихва върху тази сума от 19.05.2022 г. до окончателното изплащане. Претендира заплащане на разноските по делото. Ангажира писмени доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответницата ЧСИ М. Г. Н.-А. чрез пълномощника си адвокат Б. оспорва като неоснователен предявения иск. Оспорва твърдението на ищеца сумата от 685 лв., представляваща такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, да е събрана незаконосъобразно, като твърди, че същата е платена доброволно от длъжника, след като му е предявено уведомление за заплащане на такси във връзка с негово искане за прекратяване на изпълнителното производство. Сочи, че срещу ищеца били образувани две изпълнителни дела – изпълнително дело № 1481/2016 г. при ответницата с вискател И*** Д.а Ж*** и изпълнително дело № 260/2021 г. при ЧСИ Т*** с вискател „Банка ДСК“ АД, в полза на която имало вписана ипотека върху имота на длъжника в гр. П***. Преди да бъде образувано изпълнително дело № 260/2021 г. била наложена възбрана върху недвижимия имот в гр. П*** по

изпълнително дело № 1481/2016 г., но изпълнение върху същия не било насочвано. Изпълнението по изпълнително дело № 1481/2016 г. било насочено към другия недвижим имот на длъжника, намиращ се в с. С***. След като било образувано изпълнително дело № 260/2021 г., ЧСИ Т*** уведомил ответницата, че е насочил изпълнение върху имота в гр. П***, след което тя издала на вискателя удостоверение за присъединяване и надлежно уведомила вискателя за това. Въпреки това вискателят не пожелал да вземе удостоверението и същото и към момента се намирало по изпълнителното дело в оригинал. През периода от 22.11.2021 г. до 22.12.2021 г. ответницата насрочила публична продажба на имота в с. С***, която по жалба на длъжника била спряна с определение от 22.12.2021 г. по гр.д. № 852/2021 г. по описа на Окръжен съд – П***. Впоследствие жалбата била оставена без уважение и били потвърдени като законосъобразни извършените от ответницата изпълнителни действия. По молба на вискателя била насрочена нова публична продажба на същия имот за периода от 19.04.2022 г. до 19.05.2022 г., като за през това време не били извършвани други изпълнителни действия спрямо длъжника. С молба от 28.04.2022 г. длъжникът чрез пълномощника си представил постановление за възлагане на имота в гр. П***, издадено от ЧСИ Т*** и надлежно вписано. По информация на длъжника по № 260/2021 г. вследствие на продажбата са останали парични суми, които могат да удовлетворят вискателя по изпълнително дело № 1481/2016 г. Поради това с разпореждане от 05.05.2022 г. ответницата наложила заповест върху вземанията на длъжника, които ще останат вследствие на продажбата на имуществото по изпълнително дело № 260/2021 г. С разпореждане от 11.05.2022 г. ЧСИ Т*** поискал справка за размера на дълга, каквато била изготвена от ответницата и изпратена на 12.05.2022 г. Със съобщение от 16.05.2022 г. ЧСИ Т*** уведомил ответницата, че няма да извършва разпределение по изпълнителното дело, тъй като събраната сума била достатъчна, за да удовлетвори и тримата вискатели – Държавата, ипотекарния кредитор „Банка ДСК“ ЕАД и „присъединения по право вискател“ И*** Ж***. Същият уведомил ответницата, че не признава заповеста на вземанията, тъй като счита, че сумата, която се дължи на вискателя трябва да се изплати въз основа на изпълнителен лист или удостоверение в оригинал, които все още се намирали по изпълнителното дело, водено при ответницата. Поради отказа на ЧСИ Т*** да изпълни заповест, били наложени и заповести върху вземанията на длъжника по банкови сметки при различни банкови институции. По този начин ответницата ефективно извършвала изпълнителни действия по делото, поради което ѝ се дължала таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. На дата 17.05.2022 г. от длъжника била постъпила молба за прекратяване на делото с твърдението, че сумата за удовлетворяване на вискателя Ж*** била събрана пред ЧСИ Т***, в т.ч. дължимите такси и разноски. Към същата дата по сметката на ответницата такива суми не били постъпили. На 18.05.2022 г. постъпила нова молба от длъжника за прекратяване на производството по изпълнителното дело с приложено удостоверение от ЧСИ Т***, съгласно което били

извършени плащания, в т.ч. до сметката на ответницата в размер на 6 886.22 лв. за удовлетворяване на вземанията на И*** Ж*** като „присъединен по право взыскател“, т.е. на практика ЧСИ Т*** превел въпросната сума единствено на основание наложения от ответницата заповест, а не поради присъединяване по право на взыскателя Ж***, тъй като същата не била представила пред него изпълнителен лист в оригинал или удостоверение по чл. 456 от ГПК. Постъпилата на 18.05.2022 г. сума била достатъчна за погасяване на вземанията на взыскателя, поради което с разпореждане от 19.05.2022 г. публичната продажба била спряна. По тези съображения били несъстоятелни доводите на ищеца, че продажбата нямало да бъде спряна, докато не бъдат изплатени дължимите такси и разноски. Същият ден от ЧСИ Т*** по сметката на ответницата била преведена сумата от 1 604.73 лв., представляваща обикновени такси – авансови по изпълнително дело № 1481/2016 г. Тъй като длъжникът чрез пълномощника си продължил да настоява за изпълнението на делото да се прекрати, с уведомление от 19.05.2022 г. му били предявени дължимите такси по ТТРЗЧСИ във връзка с прекратяване на изпълнителното дело. Същият ден пълномощникът на длъжника заплатил дължимата сума доброволно на каса при ответницата, след което обезпечителните мерки били вдигнати. По същество претенциите на ищеца следвало да се насочат към ЧСИ Т***, който е превел сумата от 6 886.22 лв. въз основа на заповестното съобщение от 11.05.2022 г., като е знаел, че не разполагала с оригинал на удостоверение по чл. 456 от ГПК или с оригинал на изпълнителен лист, както изисква законът. Доколкото не е имал право да извършва превод на сума от 6 886.22 лв. без преди това да има изпълнителен титул или удостоверение по чл. 459 от ГПК, същият неправомерно събрал таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. Счита, че забележка 3 към т. 26 от ТТРЗЧСИ е приложима в случаите, когато взыскателят ефективно се е присъединил пред друг ЧСИ, който е събрал сумата въз основа на удостоверение или изпълнителен лист в оригинал и е извършил плащане, при което сумата се превежда на първоначалния ЧСИ, но на същия не се дължи таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ. В случая таксата от 685 лв. била дължима на основание извършените от ответницата изпълнителни действия, а именно заповестно съобщение от 11.05.2022 г., като ЧСИ Т*** е следвало да покани взыскателя да представи оригинал на удостоверение или изпълнителен лист и в случай, че такъв не бъде представен, да задели сумата по негова сметка при извършването на разпределение. По изложените съображения намира исквата претенция за неоснователна и недоказана. Претендира разноски. Ангажира писмени доказателства.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

Въз основа на изпълнителен лист от 07.08.2014 г. по молба на взыскателя И*** Д.а Ж*** против длъжника Т. П. Д., действащ като ЕТ „Т***-Т. Д.“, е образувано изпълнително дело № 995/2014 г. по описа на ЧСИ У*** Д***.

На 29.04.2015 г. е вписана възбрана върху притежаваните от длъжника

недвижими имоти в гр. П*** и в с. С***.

По молба на вискателя изпълнителното дело е продължено от ЧСИ М. А. под № 1481/2016 г.

На 17.01.2016 г. е извършен опис на недвижимия имот в с. С*** и същият неколкратно е изнасян на публична продажба, без нито една от тях да е приключила с възлагането му.

Междувременно въз основа на изпълнителен лист от 09.06.2021 г. против длъжника Т. П. Д. е образувано изпълнително дело № 260/2021 г. по описа на ЧСИ Г*** Т*** за събиране на вземанията на вискателя „Банка ДСК“ АД.

С писмо от 18.10.2021 г. ЧСИ Т*** е уведомил ЧСИ М. А. за образуваното изпълнително дело, за налагане на възбрана върху притежаваните от длъжника недвижими имоти в гр. П*** и в с. С*** и за насрочен опис на същите на 19.10.2021 г.

На 29.10.2021 г. по изпълнително дело № 1481/2016 г. по молба на вискателя И*** Д.а Ж*** е издадено удостоверение по чл. 456 от ГПК, съгласно което оригиналът на изпълнителния лист е приложен по същото изпълнително дело.

С постановление за възлагане от 04.04.2022 г. по изпълнително дело № 260/2021 г. недвижимият имот в гр. П*** е възложен на обявления за купувач А*** П. С*** за сумата от 115 935.12 лв.

На 05.05.2022 г. по изпълнително дело № 1481/2016 г. е издадено заповедно съобщение, с което е наложен заповед върху вземанията на длъжника от ЧСИ Т*** по изпълнително дело № 260/2021 г.

Със съобщение от 09.05.2022 г. ЧСИ Т*** е направил искане до ЧСИ М. А. за предоставяне на справка за размера на дълга по изпълнително дело № 1481/2016 г. предвид предстоящо извършване на разпределение по изпълнително дело № 260/2021 г.

С уведомление от 12.05.2022 г. ЧСИ М. А. е представила справка за дълга по изпълнително дело № 1481/2016 г.

Със съобщение от 16.05.2022 г. ЧСИ Т*** е уведомил ЧСИ М. А., че по изпълнително дело № 260/2021 г. няма да бъде извършвано разпределение, тъй като събраната по изпълнителното дело сума е достатъчна, за да бъдат удовлетворени вземанията на всички вискатели. Посочил е, че не признава за основателни и не е готов да плати посочените в заповедното съобщение такси по т. 26 от ТТРЗЧСИ, тъй като И*** Д.а Ж*** е присъединен по право вискател по изпълнително дело № 260/2021 г.

С молба от 17.05.2022 г. длъжникът Т. П. Т.ов е направил искане за прекратяване на изпълнително дело № 1481/2016 г., като е приложил удостоверение от ЧСИ Т*** от 16.05.2022 г., съгласно което по изпълнително дело № 260/2021 г. е извършена публична продажба и е събрана/внесена сумата от 115 935.12 лв., която е достатъчна за пълното удовлетворяване на

взискателя „Банка ДСК“ АД и присъединените по право взискатели Държавата и И*** Д.а Ж***, като вземането на последната ще бъде изцяло удовлетворено.

С молба от 17.05.2022 г., подадена по електронна поща, И*** Д.а Ж***, е представила по изпълнително дело № 260/2021 г. удостоверение по чл. 456 от ГПК и изпълнителен лист за изплащане на дължимото ѝ вземане.

С разпореждане от 18.05.2022 г. по изпълнително дело № 260/2021 г. ЧСИ Т*** е разпоредил сума в общ размер на 6 886.22 лв. да бъде преведена на ЧСИ М. А. за пълно погасяване на вземанията на присъединения по право взискател И*** Д.а Ж***.

С молба от 18.05.2022 г. длъжникът Т. П. Т.ов отново е направил искане за прекратяване на изпълнително дело № 1481/2016 г., като е приложил удостоверение от същата дата, съгласно което от постъпилата по изпълнително дело № 260/2021 г. сума в размер на 115 935.12 лв. са извършени плащания за удовлетворяване на вземанията на присъединените по право взискатели: Държавата – чрез превод по банкова сметка на ТД на НАП П***, офис П***, и И*** Д.а Ж*** – чрез превод по банкова сметка с титуляр ЧСИ М. А.. В удостоверението е посочено също така, че платените от взискателя И*** Д.а Ж*** суми за направени разноси по изпълнително дело № 1481/2016 г., както и дължимите и неплатени от взискателя към ЧСИ М. А. обикновени такси и разноси, без тези по т. 26 от ТТРЗЧСИ за горепосочените вземания, които съгласно забележка № 3 към ТТРЗЧСИ се събират от съдебния изпълнител, който е събрал вземанията, ще бъдат изплатени веднага, след като ЧСИ М. А. съобщи техния размер.

На 19.05.2022 г. ЧСИ М. А. е уведомила ЧСИ Т*** за дължимите такси по ТТРЗЧСИ по изпълнително дело № 1481/2016 г.

С протокол от 19.05.2022 г. ЧСИ Т*** е удостоверил, че е наредил следните суми за погасяване на вземанията на взискателя и присъединените по право взискател по изпълнително дело № 260/2021 г.: 34 506.58 лв. в полза на взискателя „Банка ДСК“ АД; 6 886.22 лв. в полза на присъединения по право взискател И*** Д.а Ж*** чрез ЧСИ М. А.; 38 356.08 лв. в полза на присъединения по право взискател Държавата чрез ТД на НАП П***, офис П***; 6 370.82 лв. такси и разноси по ТТРЗЧСИ, в т.ч. пропорционалната такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ; 1 604.73 лв. в полза на присъединения по право взискател И*** Д.а Ж*** и ЧСИ М. А. за авансово заплатени такси и разноси от взискателя и дължими такси и разноси по изпълнително дело № 1481/2016 г., които не са заплатени от взискателя.

На 19.05.2022 г. ЧСИ М. А. е уведомила длъжника Т. П. Д., че изпълнително дело № 1481/2016 г. ще бъде прекратено след заплащане на такса по ТТРЗЧСИ в размер на 685 лв.

На същата дата таксата е заплатена в брой от пълномощника на длъжника, за което е съставен ПКО № 0000003858/19.05.2022 г.

С разпореждане от 04.07.2022 г. изпълнително дело № 1481/2016 г. е

приключено на основание чл. 433, ал. 2 от ГПК.

При така установените правнор**нтни факти съдът намира следното от правна страна:

Предмет на делото е осъдителен иск с правно основание чл. 441, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 45 от ЗЗД за обезщетяване на имуществени вреди, причинени от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение от частен съдебен изпълнител.

Основателността на иска предполага съществуване на всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане, извършено от ответника в качеството на ЧСИ: противоправно деяние на ответника във връзка с изпълнително дело № 1481/2016 г., настъпила за ищеца имуществена вреда и причинно-следствена връзка между деянието и настъпилата вреда.

Съгласно чл. 459, ал. 1 от ГПК кредиторът, в полза на който е допуснато обезпечение чрез налагане на заповест или възбрана, се смята за присъединен взыскател, когато изпълнението е насочено върху предмета на обезпечението. Припадащата се на обезпечения кредитор сума се запазва по сметката на съдебния изпълнител и му се предава, след като представи изпълнителен лист.

Съгласно мотивите по т. 5 на ТР № 2/2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, когато изпълнението е насочено върху недвижим имот, присъединени по право са тези взыскатели: 1) в полза на които е допуснато обезпечение чрез налагане възбрана върху същия имот, на основание чл. 459, ал. 1 от ГПК; 2) ипотечарните кредитори, на основание чл. 459, ал. 2 от ГПК; 3) кредиторите с наложени възбрани по изпълнителни дела, макар и да не са изрично посочени в закона, са присъединени по право на по-силно основание от тези, в чиято полза е постановена обезпечителна мярка; 4) държавата на основание чл. 458 от ГПК. Като във всички изброени хипотези (с изключение на държавата) присъединени по право са тези взыскатели, чиято възбрана, респ. ипотека е вписана преди насочването на изпълнението от конкуриращия взыскател върху имота чрез вписването на възбрана съгласно чл. 483 от ГПК, защото само тези възбрани, респ. ипотеки стават известни на конкуриращия взыскател и само тях съдебният изпълнител е длъжен да установи. Присъединяването по право означава, че те се считат за присъединени взыскатели, без да е необходима изрична молба от тях за присъединяване, за разлика от всички други кредитори с изпълнителни листи или образувани въз основа на тях изпълнителни дела при други съдебни изпълнители, които могат да се присъединят само въз основа на писмена молба, на основание чл. 456, ал. 2 от ГПК. В този смисъл е и последователната практика на ВКС, съдържаща се в Решение № 142 от 21.07.2016 г. по т.д. № 872/2016 г., I т.о., Решение № 28 от 17.02.2016 г. по т.д. № 3096/2015 г., I т.о. и други.

В случая между страните няма спор, а и се установява от писмените доказателства по делото, че още на 29.04.2015 г. по изпълнително дело № 995/2014 г., продължено като изпълнително дело № 1481/2016 г. от ЧСИ М.

А., е наложена възбрана върху притежавания от длъжника Т. П. Д. недвижим имот в гр. П***. Едва на 19.10.2021 г. върху същия имот е насочено принудително изпълнение от ЧСИ Т*** по изпълнително дело № 260/2021 г. чрез извършване на опис и последваща публична продажба на същия. Следователно с оглед установеното тълкуване на закона в ТР № 2/2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС вискателят по изпълнително дело № 1481/2016 г. И*** Д.а Ж*** има качеството на присъединен по право вискател по изпълнително дело № 260/2021 г., тъй като в нейна полза е вписана възбрана върху недвижим имот, към който е насочено принудително изпълнение по последващото изпълнително дело. Вискателят, присъединен по право по смисъла на чл. 459, ал. 1 от ГПК, се счита за такъв, без да е необходима изрична молба за присъединяването му, нито прилагане на удостоверение по чл. 456 от ГПК или изпълнителен лист за вземането му. Представянето на удостоверение по чл. 456 или на изпълнителния лист е необходимо единствено за изплащане на припадащата се сума на присъединения по право вискател предвид нормата на чл. 459, ал. 1, изр. 2 от ГПК, но не и за качеството му на присъединен вискател.

Съгласно т. 26, б. „в“ от ТТРЗЧСИ за изпълнение на парично вземане се събира такса върху събраната сума, която за сума в размер от 1 000 до 10 000 лв. е в размер на 100 лв. + 8 на сто за горницата над 1 000 лв. Съгласно забележка № 3 таксата върху постъпилите суми при присъединяване на вискатели се събира само от съдебния изпълнител, събрал сумата на присъединените вискатели.

При установените по делото данни съдът приема, че вземането на вискателя И*** Д.а Ж*** в общ размер на 6 886.22 лв. по изпълнително дело № 1481/2016 г. е били събрано след извършване на публична продажба на имота на длъжника, находящ се в гр. П***. Няма спор, че тази публична продажба е извършена от ЧСИ Т*** по изпълнително дело № 260/2021 г. и постъпилата от проданта сума в размер на 115 935.12 лв. е била достатъчна за пълно погасяване на вземанията на длъжника „Банка ДСК“ АД, както и на присъединените по право вискатели Държавата чрез ТД на НАП П***, офис П*** и И*** Д.а Ж***. На практика запорът от 05.05.2022 г. е наложен от ЧСИ М. А. след като вече дължимата на вискателя сума е била събрана от ЧСИ Т***. Вярно е, че вземането на последната е изплатено от ЧСИ Т*** чрез ЧСИ М. А., а не направо на вискателя, но действията по изплащане на сумата следват във времето събирането ѝ и не могат да променят факта, че сумата е събрана именно по изпълнително дело № 260/2021 г. Следователно дължимата от длъжника пропорционална такса по т. 26, б. „в“ от ТТРЗЧСИ в размер на 570.90 лв., а с ДДС – 685.08 лв., следва да се събере от ЧСИ Т*** с оглед забележка № 3 към същата разпоредба, регламентираща конкуренцията между частните съдебни изпълнители при присъединени вискатели. Още на 16.05.2022 г. по изпълнително дело № 1481/2016 г. от длъжника е представено удостоверение от ЧСИ Т***, според което по изпълнително дело № 260/2021 г. е събрана сума, достатъчна за пълно удовлетворяване на

вземането на присъединения по право взискател И*** Д.а Ж***, а на 17.05.2022 г. е постъпило и писмо от ЧСИ Т***, с което същият изрично е заявил, че не признава вземанията по заповното съобщение от 05.05.2022 г., изпратено по изпълнително дело № 1481/2016 г., и не е готов да плати по него, предвид присъединяването на И*** Д.а Ж*** по право. Ето защо повторното начисляване и събиране от длъжника на пропорционална такса в размер на 685 лв. от ЧСИ М. А. е извършено в противоречие със забележка № 3 към т. 26 от ТТРЗЧСИ и е основание за ангажиране на деликтната й отговорност за вредите, причинени от незаконосъобразното принудително изпълнение. Без правно значение е обстоятелството, че длъжникът е заплатил доброволно таксата чрез пълномощника си, тъй като тя продължава да бъде недължима, а и плащането й от длъжника е било условие за прекратяване на изпълнителното дело и вдигане на всички наложени запови и възбрани по него. От противоправните действия на ответника длъжникът е претърпял имуществена вреда в размер на 685 лв., тъй като с тази сума е намаляло имуществото му в резултат от плащане на недължимо събраната такса. Поради това му се дължи обезщетение в размер на вредата, ведно със законната лихва от 19.05.2022 г., когато е заплатена недължимата пропорционална такса и е настъпила имуществената вреда за длъжника, до окончателното изплащане на главницата.

По изложените съображения съдът намира, че по делото се установи при условията на пълно и главно доказване незаконосъобразно проведено принудително изпълнение от страна на ответника, в резултат от което са настъпили сочените от ищеца имуществени вреди за него. Поради това предявеният иск като основателен следва да бъде уважен изцяло.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят разноските по делото за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК Районен съд – Пазарджик

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 441, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 45 от ЗЗД ЧСИ М. Н.-А. със служебен адрес: гр. П***, ул. „П*** М****“ *** (партер) да заплати на Т. П. Д., ЕГН ***** от с. С***, ул. „П****“ *** обезщетение в размер на 685 лв. за причинените му имуществени вреди от незаконосъобразно проведено принудително изпълнение по изпълнително дело № 1481/2016 г. по описа на ЧСИ М. А., ведно със законната лихва от 19.05.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ЧСИ М. Н.-А. със служебен адрес: гр. П***, ул. „П*** М****“ *** (партер) да заплати на Т. П. Д., ЕГН ***** от с. С***, ул. „П****“ *** разноски за държавна такса в

размер на 50 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението може да се обжалва от страните пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването.

Препис от решението да се връчи на страните чрез пълномощниците им.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____